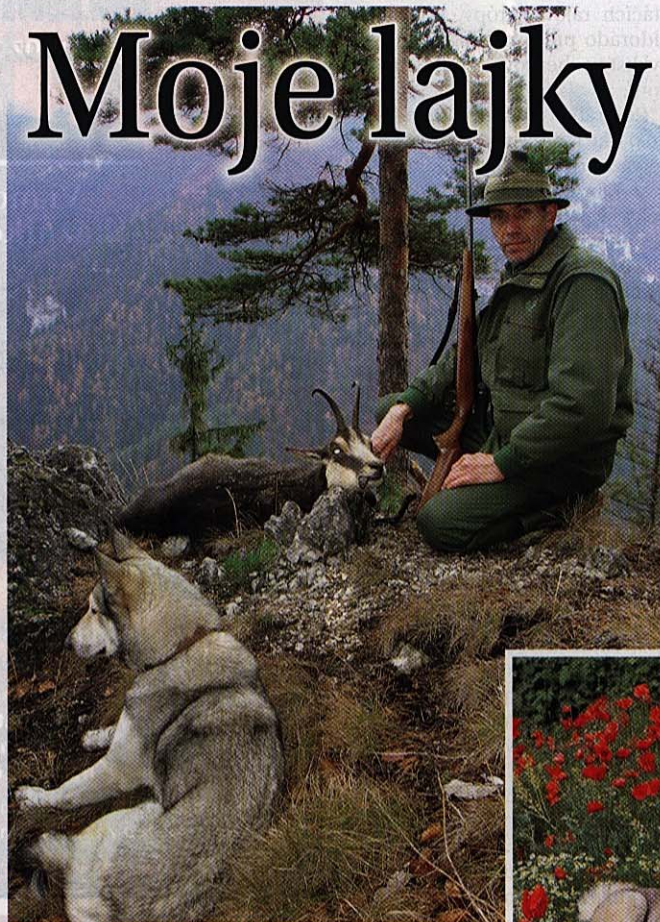

Vyrastal som síce v mestskom prostredí, no napriek tomu som odmala túžil mať vlastného psíka. Túžba sa mi splnila keď som mal sedem rokov. Bola to len taká, ako sa hovorí „pouličná zmes“, no mal som ho nadovšetko rád.

Spočiatku som si predstavoval, ako ho naučím všetkým kúskom, ktoré s ním budem kamarátom predvádzať, ako budú žasnúť, že som to dokázal lepšie ako videli v cirkuse. Psík bol síce učiteľný, ale ani on ani ja sme na žiadne zázraky nemali nielen vloh, ale ako sa neskôr ukázalo, ani chuť. To ale nebolo prekážkou, aby sa mi na dlhé roky stal dobrým kamarátom. Okrem toho vďaka nemu som nazbieral prvé skúsenosti pri zaobchádzaní so živým tvorom a naučil som sa oň starať a byť zaň zodpovedným. Môj prvý psík mi svoju lásku a starostlivosť oplácal poslušnosťou a prítulnosťou. A tak som sa vďaka nemu dostal i do prvých kontaktov so živou prírodou.

Polovníctvu sa venujem už takmer tridsať rokov a keď som pred časom začal uvažovať o kúpe poľovne upotrebitelného psa, hneď som sa rozhodol pre lajku. No kúpil som si ju až po príchode na Slovensko, kam som sa i s rodinou presťahoval. O lajke som však sníval už dávnejšie, ale v tých rokoch bolo v meste Astrachan málo lajok. Íst si ju kúpiť na Sibír bolo vtedy nemožné, pretože som nemal čas a ani peniaze. Dobrá lajka s papiermi mala vysokú hodnotu. Okrem toho v tom čase som vo svojom bydlisku, v Astrachani, býval síce v rodinnom dome, ale bez dvora čo by lajke nevyhovovalo. Napríklad aj preto, lebo kvôli svojej mimoriadne hustej srsti neznáša teplé

Moje lajky

Snímky archív autora

bytové prostredie, v ktorom by sa nadmerne potila. Navyše - vyhovuje jej výlučne voľné priestranstvo, lebo potrebuje veľa pohybu, čo by jej chovateľ nedokázal poskytnúť v žiadnom byte. Krátko povedané - lajka potrebuje voľný a dostatočne veľký výbeh.

Takže prvú lajku, Caru, som si kúpil na Slovensku v roku 2005. Pochádzala zo slovenskej chovateľskej stanice Sibírsky Jas. Keďže sa mi mimoriadne osvedčila, zaobstaral som si v roku 2009 aj druhú, Ayu, ktorá však už pochádza z Ruska. So sučkami sa mi podarilo získať ocenenie víťaz Klubovej výstavy a dobre obstáli aj na medzinárodných výstavách. Staršia, Cara, má CAC, CACIB, BOB, SD, FASD II. c., lesné skúšky malých plemien II. c. a mladšia, Aya, má 2 x CAJS, BOB a na skúškach duričov získala prvé miesto. Obe sú chovné. Keďže sa sučkám darí a mňa osobne

zaujímajú ich chov, rozhodol som sa založiť chovateľskú stanicu, ktorá sa volá Račiansky Jas.

Pochopiteľne, že ide o chovateľskú stanicu záposibírskych lajky. Toto plemeno sa oddávna používalo v Rusku pri love malej kožušinovej zveri: veвериčky, kuny, soboľa a na individuálnu poľovačku na veľkú zver. Nevieť prečo na Slovensku je lajka zaradená do skupiny duričov, ale v FCI patrí do skupiny č. 5. severské poľovné psy. Skupina lajky má viacero typov: lajka západosibírska, ruskoeurópska, karelofínska, východosibírska. Niekedy dávno od Aljašky až po Nórsko každá severská národnosť mala svoju lajku.

Je namieste pripomenúť, že lajka je pes na individuálnu poľovačku, je ideálna na tvrdé pod-

mienky na Sibíri, neprekáža jej chlad, s lajkou sa poľuje na malú kožuštinovú zver a na medveďa, jeleňa, losa, diviaka, ale aj na kačice, tetrova a hlucháňa; naozaj ide o psa všestranne využiteľného a pokojne ho možno zapriať i do sánok alebo spoľahlivo postráži deti.

Lajka sa však celkom isto nepoužíva do pohonu ako durič, no ak áno, potom by pre ňu bola ideálna vzdialenosť 5 až 10 kilometrov, pretože má dlhé nohy. Lajka je však najviac užitočná pri individuálnej poľovačke, kde vie preukázať naozaj neoceniteľné služby.

Na Slovensku je však ešte veľmi málo lajok, zrejme mnohí poľovníci nepoznajú jej prednosti. Sám však s lajkou často chodievam na individuálne poľovačky. Na postriežke sedím ticho aj vtedy keď prejde pred ňou zver na 5 až

6 metrov. Má dobrý sluch a zver počuje na vzdialenosť 500 metrov, letiacu kačicu začuje na 200 metrov. Na posledky chodí ticho skoro ako duch. Raz sme so psíkom prišli na 20 metrov k jeleňovi a možno pol hodinu sme len sedeli

a pozorovali ho.

Lajka je ľahko ovládateľný psík, ktorý navyše všetko - každý pokyn - rýchlo pochopí. Pokiaľ zver odbehne, hneď ju dohľadá. Je výborným farbiarom. Plemeno lajky si cením pre jeho vynikajúce schopnosti a vlastnosti. Lajka je totiž naozaj všestranne použiteľná - na posledky, postriežku, na vtáky, kožuštinovú zver. A pri poľovačke na diviaky aj bez pokynu vždy vytlačá zver smerom na mňa.

V mojej chovateľskej stanici sme mali už prvý vrh a veľmi som dbal na to, aby sa štyri šteňatka dostali do rúk dobrých poľovníkov, ktorí majú nielen dobré podmienky pre ich ďalší rast, ale ktorí dokážu oceniť ich prednosti.

Sám som so psíkmi na poľovačkách veľmi spokojný, lebo vskutku dobre pracujú a sú spoľahlivé. Napríklad krátko po príchode do lesa hneď spoľahlivo dokážu zacítiť zver. Lajky majú vyváženú povahu a toľko temperamentu, koľko ho možno a treba využiť pri love. Tak ako každý chovateľ chváli plemeno, ktoré uprednostnil a venuje sa mu, ani ja nemôžem urobiť iné iba potvrdiť: lajky sú jedinečné!

TAGIR YAKHYAEV

